СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XLI. Ч. 246. Джерзи Сити, Н. Дж., понеділок, 23 жовтня 1933.

VOL. XLI. No. 246. Jersey City, N. J., Monday, October 23, 1933. THREE CENTS.

ПЕРШІ ЯВНІ КРОКИ УРЯДУ ДО ВИЗНАННЯ РОСІЇ

ПРЕЗИДЕНТ ПРОПОНУЄ ПЕРЕГОВОРИ.

ВАШИНГТОН. — Президент Рузвелт подав до публичного відома свій лист до Калініна, президента Росії, в справі визнання російського уряду.

У цім листі, датованім 10 жовтня, президент Рузвелт каже, що він уже здавна думав, що було би побажаним покінчити з ненормальними відносинами між 125-міліоновим американським народом і 160-міліоновим народом російським. Щоби привернути дружні відносини між цими двома народами, каже президент, треба безпосередньої дискусії про розділюючі їх трудноці. Президент Рузвелт піддає Калінінови думку іменувати представника для переговорів, якщо Калінін погоджується з його поглядами.

Калінін годиться на переговори.

Калінін відповів листом під датою 17 жовтня. Він каже, що він уже здавна бажав собі зближення Злучених Держав до СССР, що він витає радо пропозицію президента Рузвелта та встановляє М. М. Літвінова, комісара для заграничних справ, як заступника для переговорів.

Відгуки урядових кроків.

Проголошення кореспонденції між президентом Рузвелтом і російським урядом про переговори щодо визнання Росії були новинкою дня, яка поставила в тінь усі інші справи, навіть страйк західно-американських фармерів.

З урядових кругів подають питання, які має вирішити конференція. Є цих питань чотири: питання большевицької пропаганди в Америці, довги уряду Керенського, американська власність, захоплена большевиками, і права Американців у Росії.

Ріжні купецькі фірми витають кроки уряду в надії, що визнання оживить торговлю між Америкою й Росією та принесе купцям зиски. Торговельна палата міста Сан Франсиско в своїй телеґрамі до президента Рузвелта домагається визнання в найближчій будучности. І банкирі попирають визнання, сподіваючися заробити на пересилці грошей.

За визнання заявляється сенатор Бора, котрий був за нього віддавна. Конкресмен Фиш остерігає перед визнанням, яке, на його думку, забере з Америки гроші та викличе ще більше безробіття в Америці.

Американська Федерація Праці устами свого предсідника Ґріна остерігає перед скріпленням большевицької пропаганди в Америці.

ФАРМЕРИ ПОЧИНАЮТЬ СТРАЙК.

ОМАГА. — Фармерські організації цього стейту постановили почати страйк фармерів у суботу в полудне. Лідери організації апелювали до бизнесменів за допомогою для своєї акції. Губернатор стоїть за фармерів.

Кіт Невіл, бувший губернатор стейту Небраска, котрий зрезиґнував з ради „Найри", у своїй заяві називає „Найру" цілковитою невдачею. Губернатор Савт Дакоти заявився за страйк. Губернатор Висконсину є теж за страйк. Далі страйк поширюється на стейти Монтану, Оклагому й Айову.

Щоб загладити невдоволених фармерів, федеральний уряд почав думати над признанням фармерам нової позички на конто пшениці й бавовни. Прихильники інфляції в сенаті підносять голоси, що інфляція виратувалаб Америку з клопоту з фармерами.

ДАЛІ ПИКЕТУЮТЬ ФАБРИКИ ФОРДА.

ЕДЖВОТЕР (Ню Джерзі).—Робітники фабрик Форда здержалися від пикетування в четвер, коли представники юнії цих робітників, звязаної з Американською Федерацією Праці, почали з представниками фабрики переговори за визнання юнії та умови праці. Заряд фабрики заявив, що він вишле домагання робітників до головного заряду в Ділройт, звідки відповідь наспіє в перших днях наступного тижня. В пятницю робітники знову виставили коло Форда страйкові пикети.

АКЦІЯ ЖИДІВ ЗА ЗДУШЕННЯ НАЦІСТИЧНИХ ВІЧ В АМЕРИЦІ.

НЮ ЙОРК. — У мейора міста, О'Браєна, звявилася делеґація кількох ветеранських організацій з домаганням, щоб міський уряд не допустив до масового націстичного віча, плянованого на 29 жовтня.

Мейор обіцяв розглянути справу та дати рішення пізніше.

АМЕРИКАНСЬКИЙ ЛІКАР ДІСТАЄ НАГОРОДУ НОБЛЯ.

ПАСАДЕНА (Каліфорнія). — Д-р Томас Гонт, член Каліфорнійського Інституту Технології, дістав повідомлення з Комітету Нагороди Нобля в Стокгольмі, в Швеції, що комітет дав йому нагороду з фундації Нобля за його досліди з біольоґії (науки про життя), а спеціяльно за досліди над „евгенічними функціями хромозомів".

Нагорода виносить 170,331 шведських корон (коло 40,000 долярів).

НАГЛИЙ СУД У СТАНИСЛАВОВІ.

У Товмачі поліцаї Домінікув приловив бандита Сидора Левицького, який у маґістраті розбивав вогнетревалу касу. Левицький пострілив поліцая так, що він утратив мову. За тиждень Левицького зловили. Сидір Левицький це львівський бандит, що вже давніше вбив одного поліцая в Городенці, одного в Підкамені. Він утік із тюрми в Городенці, де був привязаний ланцюхами до ліжка. Кайдани він розірвав. Стане перед наглим судом.

ВАРТУВАННЯ У БЕРЕЖАНЩИНІ.

У Бережанах розліпили на мурах оголошення маґістрату, що громади обовязані вартувати на громадських, повітових і воєвідських дорогах, на залізничих шляхах (при чому перехід шляхом і через шлях заборонений), біля громадських, шкільних і двірських будинків, біля стирт. Вартові роблять службу від год. 17.30 до 5.30 рано. Обовязані до вартування мущини від 18—60 року життя. Вони мають леґітимувати прохожих і записувати числа авт.

ЗАСУДИЛИ ЗА СТРІЛЯННЯ ДО КОРОВ.

Гомстедовця Станлея Гея засудив поліційний суддя Вінніпеґу, Р. Н. Нобел, на два місяці вязниці за посідання пальної зброї і за стріляння до коров.

На підставі закона кожний мешканець Канади, який не є горожанином того краю, мусить мати дозвіл на переховання стрільби. Гей, хоч не мав канадійських паперів, такого дозволу не мав.

ФРАНЦІЯ БЕРЕЖЕ ФАБРИКИ ТРІЙЛИВИХ ҐАЗІВ.

З обава перед замахом зі сторони німецьких шпигунів Франція обложила мішками з піском велитенську свою фабрику трійливих ґазів. Крім того робітникам у фабриці видано протиґазові маски, щоб на випадок замаху забезпечити їх життя.

ПОВІСИЛАСЯ НА ЛАНЦУШКУ ВІД ХРЕСТИКА.

В Пабяніцах коло Лодзі дволітня дочка Б. Вагнера залишилася без догляду в кімнаті. Намагаючися вилізти з колиски, зачепила ланцушком від хрестика за клямку й повісилася. Колиж служниця повернулася з города, застала вже тільки холодне тіло дитини.

СМЕРТНА КАРА.

На тюремному подвірю в Іноврoцлаві повісили двох грізних бандитів: Ретмана, службовця державної варильні соли, та торговця овочів, Боровецького. Ретман за дня був зразковим службовцем, а нічю мамаскований виходив на грабіж.

ВЛОМ ДО КРАМНИЦІ ЗБРОЇ.

Нічю закралися невідомі люди до крамниці зброї Купчинського при площі Бернардинській у Львові та забрали 17 револьверів, у цьому кілька розібраних, і 150 набоїв. Купчинський зізнав на переслуханні, що день перед вломом були в його крамниці два академіки, що розмовляли між собою по українськи та поводилися підозріло.

NRA
MEMBER
U.S.
WE DO OUR PART

ВТРАТИ НАШИХ ХЛІБОРОБІВ ЧЕРЕЗ ПОВІНЬ І ҐРАДОВІ ТУЧІ.

Міністерство рільництва опрацювало виказ втрат, що їх спричинила цьогорічна повінь. З водою пішли на терені станиславівського воєвідства 40 відсотків загальної вартости засівів. Шкоди сягають 6 міл. зл. Від повені потерпіли 54 тисячі гектарів, від ґраду 17 тисяч. Засіви найбільше знищені ґрадом у тернопільському і збаразькому повіті. Втрати від ґраду там 3.4 міл. зл. Отже в сумі наш нарід обіднів через повінь і ґрад на близько 10 міліонів злотих.

ПОШЛЮБНА НІЧ У ТЮРМІ.

У Варшаві відбувся цими днями шлюб відомого вломника Петра Журка, що має за собою вже 10 літ тюрми. Безпосередньо по шлюбі, коли гості посідали за стіл, пан молодий взяв зі собою дружбу і заявив весільним гостям, що вони виходять по напитки і зараз повернуться. Вломники сіли до таксівки і поїхали до мешкання одного золотаря, де почали вирізувати замок у дверях. Одначе їх приловлено на горячому вчинку і пан молодий замісць повернутися до панни молодої, поїхав до тюрми.

НЕ ВІРИТЬ БОЛЬШЕВИКАМ.

На сторінках „Еко де Парі" помістив відомий французький публіцист Пертіні статтю, в якій, навязуючи до поїздки Еріота до Совітів, виступає гостро проти порозуміння з СССР. Совіти хочуть мира, пише Пертіні, бо вони є тепер зовсім виснажені. Коли однак господарське положення поправиться, то совітський уряд напевно розпічне наново боротьбу з европейськими державами. В такому стані заключувані з Совітами договори скорше чи пізніше звернуться проти тих країв, які їх підписали.

ЛЮБКА ФРАНЦА ЙОСИФА.

Катерина Шрат, остання любка австрійського цісаря Франца Йосифа, покінчила цими днями 80 літ. Так отже підчас смерти Франца Йосифа мала вже Шратова 63 роки. Є це жінка, з якою покійний монарх перевів спору частину свойого життя. Сьогодні в невеличкій вільці в Гіцінґ біля Відня доживає Шратова скромно своїх останних літ. Цікаве, що жінка ця не сказала нікому ані слова про свої любовні взаємини з цісарем. Деякі американські репортери хотіли заплатити їй по десять долярів за слово в інтервю — але дарма. Невблагана любка мовчить завзято і мабуть те, що лучило її з покійним цісарем, забере з собою до гробу.

ПОЧТА НА ПІВДЕННОМУ БІҐУНІ.

Американський уряд уповажнив адмірала Бирда, який виїздить з експедицією до південного біґуна, заложити в Малій Підбігуновій Америці почтовий уряд Злучених Держав. Це перший урядовий акт, який визнає досліджені Бирдом території власністю Злучених Держав. З поворотом експедиції буде звинений і почтовий уряд, бо там нема ніякого людського життя.

ЧАРОДІЙНИЙ НІЖ ДЛЯ АФРИКАНСЬКИХ НЕҐРІВ.

Італійський капітан Аттиліо Ґатті описує в своїх споминах, яке велике значіння має чародійний ніж підчас ловів. Неґри, коли вибираються на лови, то звичайно мають між собою й одного знахора-ворожбита. Такий ворожбит не тільки добре розуміється на всяких способах ловецтва, але й заворожує зброю, якою Неґри воюють. Наприклад, побачили Неґри величезного слона. Ворожбит бере ніж і потирає його до свого ворожбитського амулета, який висить йому на шиї, дає його одному з ловців і приказує йому підкрадатися до слона. Ловець бере ніж і з ним підповзує аж до слона, встає скоро, підбігає до нього і заки слон має час обернутися, підрізує йому жили в задних ногах. З підрізаними в ногах жилами слон паде на землю. Тоді збігаються й інші ловці й ударами своїх сокирок убивають його на смерть.

Само собою зрозуміле, що „заворожений" ніж не має в собі ніякої особливої сили, але ловець з таким ножем свято вірить, що „заворожений" ніж охоронить його від усякої небезпеки, отже з великою відвагою кидається хочби і на якого хижого звіря. А відвага доконує і відважного діла. Значить, що сліпе довіря до ворожбита надає сили, а особливо розмаху й „завороженому" ножеви.

ЩЕ ОДИН БАНДИТ У ЖОВТАНЦЯХ.

Жовтанці коло Колодна мають уже свою марку бандитського села. Заледви скінчився наглий суд у Куликові проти опришка Жовтанецького, що вбив Стельмашкову, а вже повівся черговий бандит Василь Поврозник. Опришок цей стріляв з утятого кріса до двох своїх сусідів, але стріли на щастя хибили. Після згаданого злочину Поврозник утік і скривався в лісах чотири тижні, аж тепер вдалося приюхопити бандита, якого відвезли до тюрми в Жовкві. Підчас ревізії знайдено при Поврознику втятий кріс і 9 набоїв.

ЖИВЦЕМ СПАЛЕНІ.

Дня 8. вересня мешканці села Олешковець, заруденської волости на Волині, побачили нічю, що горить хата господаря Кревки. Коли позбігалися люди і вдерлися до горіючої хати, побачили, що на землі лежать серед вогню поранені брат господаря Олександер Олена, сестра Кревки. Обох вдалося по важких сусиллях витягнути з вогню та відвезти до шпиталю у Виниці, де Олександер другого дня помер, а Олена бореться зі смертю. У слідстві вявилося, що якісь невідомі опришки напали нічю на Кревких і сильно їх побили, а щоби затерти сліди нападу, підпалили хату.

РЕВОЛЮЦІЙНА БОРОТЬБА З ПОЛЬСЬКИМИ ШКОЛАМИ Й УЧИТЕЛЯМИ

ЛЬВІВ (Західня Україна). — Польський часопис „Ілюстровани Курєр Цодзєнни" подає таке:

„Перед нами лежить відозва краєвої екзекутиви ОУН з серпня б. р., якої змістом є докладний „плян боротьби" з польським шкільництвом. Відозва ця говорить про приготування революційної боротьби проти польських шкіл і вчителів, яка є тільки частиною боротьби українського народу проти польської держави, одним відтинком великого фронту української національної революції.

„Відозва ця, що звертається проти польських учителів і „хрунів", подає отсі вказівки: Діти мають зривати зі стін ляцькі богомази й ляцькі відзнаки і завішувати українські хоругви й портрети та виписувати на табрицях протидержавні гасла. Не відповідати польському вчителеви, виривати з книжок усе, що є про Польщу. Відозва кінчиться накликуванням: Геть з Ляхами, Москалями, Румунами і Чехами!"

Далі пише ця польська ґазета таке: „Якщо порівняємо з цим випадки в Сокалі, де облято смолою свіжо вмуровану в домі державної семинарії плякату в честь короля Яна III.; в Мошкові, де здерто зі стін у всеклідній школі портрети пана президента Річи Посполитої і маршалка Пілсудського, завішуючи на їх місці Біласа і Данилишина, то переконаємося, що ця робота є ведена точно за вказівками відозви ОУН."

УНДО ОСУДЖУЄ ШКІЛЬНІ САБОТАЖІ.

ЛЬВІВ. — Центральний Комітет УНДО видав комунікат у справі т. зв. шкільних саботажів, які скоїлися останніми тижнями в кількох галицьких повітах і в одному волинському повіті. УНДО стверджує, що всі ті виступи є наслідком того, що польська шкільна політика позбавила українське громадянство впливу на власне шкільництво й виховання своєї молоді. Підкреслює далі, що така польська політика змагає до цілковитої денаціоналізації українського народу.

Супроти того український нарід зневірився в можливість полагодження польсько-українського конфлікту на шкільнім полі мирним шляхом. І це зродило, головно, серед молоди, змагання до застосування інших засобів боротьби, які УНДО вважає недоцільним й шкідливими для української справи, бо такими засобами не вів ніякий нарід боротьби за школу. УНДО перестерігає громадянство перед тими шкідливими засобами боротьби.

ПРОТИ „ЛЕМКІВСЬКОГО БУКВАРЯ".

СЯНІК (Західня Україна). — Дня 16 вересня ц. р. відбулася Повітова Нарада, на якій обговорено голод на Україні, а далі справу народніх шкіл на Лемківщині. Виголошено реферат про т. зв. „Лемківський Буквар", виданий польським державним видавництвом для вжитку в перший клясі всеклідних шкіл на Лемківщині. Узнано, що цей буквар призначений для баламучення Лемків, візвано Лемків виступити з протестом проти нього та до заманіфестування єдности з цілим українським народом.

НАВІТЬ БАБУСІ ВТІКАЮТЬ З УКРАЇНИ.

РИГА (Латвія). — Втекла з України 70-літня старушка, Олена Савейко, та прибула до своєї дочки в Ризі. Розповідала, що мусіла втікати тільки ночами, а втікала тому, що неможливо жити на Україні. Вся вона була в лахміттях і ледви держалася на ногах. Казала, що добрі люди милосердилися над нею і давали їй по кусники хліба та нічліг і в той спосіб уможливили їй утечу з совітського пекла.

ЧИМ МОСКВА РАДУЄТЬСЯ.

МОСКВА (Росія). — Совіти найбільше радуються тепер тим, що їх визнання Злученими Державами приходить у хвилі великого напруження між СССР і Японією.

АМЕРИКА ЖДАЛА 33 РОКИ НА ВИЗНАННЯ РОСІЄЮ.

МОСКВА. — Американський кореспондент пригадує, що Злучені Держави, які проголосили свою самостійність, ждали аж 33 роки, поки їх визнала царська Росія.

ФРАНЦУЗИ РАДІ.

ПАРИЖ (Франція). — Французи дуже задоволені з того, що заноситься на визнання совітів Америкою. Уважають це скріпленням совітів, а тимсамим ослабленням Гітлера й Німеччини.

НАЦІ ВИПРАВДАЛИСЬ.

БЕРЛІН (Німеччина). — Провідники наців доказали на суді, що вони непричасні до підпалу німецького парляменту, за що тепер судять 5 комуністів.

СКОНФІСКУВАЛИ КНИЖКУ, ЯКА ОБОРОНЯЄ ВІЙНУ.

БЕРЛІН. — Сконфісковано книжку професора Банзе „Військова наука" за те, що вона вчить, що війна є конечністю для поневолених. Тим чином хоче уряд заманіфестувати свою миролюбність.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays and holidays at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 30, 1911, under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сити і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

ЧАСИ ЗМІНЯЮТЬСЯ.

У Бечваналанді, „на другому кінці світа", сталася подія, яка показує на великі переміни в світі, що сталися просто на наших очах.

Бечваналанд — це анґлійська кольонія в південній Африці. Заселена муринами Бачванами. Відносини між кольонією і Великою Британією означені відповідно до формули протекторату: кольонія поділена на низку округів, з котрих кождий замешкалий одним племенем і стоїть під управою начальника тубильця. Над усіми начальниками стоїть анґлійський урядник, „комішенер".

Недавно один з тих ватажків, Чекеді на імя, судив за проступки проти чорних жінок одного білого, а осудивши його як винуватого, казав висікти його різками. Поступок ватажка обурив „британського високого комішенера". Він, видно стояв на становищі, що білий чоловік має якусь гідність, котрої не повинен нарушити чорний ватажок. Побиття різками білого, хочби винуватого в такій провині, за яку бють різками чорного, є нарушенням цеї гідности, до певного ступня образою для всеї білої раси. Виходячи з таких заложень, комішенер післав Чекедія на заслання.

Та це осудження ватажка стрінулося з критикою Европейців у південній Африці. Піднесли протест не лише демократи й ліберали, що вірять у рівність людей, але й такі консервативні люди, як місіонарі, котрі поширюючи християнство серед чорних, говорили їм, що чорні люди це також божі діти, як білі. Осудження Чекедія за висічення різками білого за доказану йому провину йшло в розріз з проповідю рівности людей без огляду на расу, яку ширили церковні й ліберальні Европейці. Білий джиґун дістав просто те, що йому належалося.

Під натиском цеї опінії Лондон остаточно приказав привернути Чекедія в його правах. Чверть століття тому цього роду подія будаб неможлива. Чорний не важився би висікти різками білого за зачіплення чорних жінок. Якби який був на це зважився, то його покарали би були за це для прикладу жорстоко, і за ним ніхто не вставився; а якби вставився, то уряд на протест не звертав би уваги, бо уряд уважав, що, правлячи чорними, йому нічого оглядатись на опінію чорних чи білих, які не розуміють післанництва білих серед чорних. Поза старим розумуванням було переконання про вищість білого чоловіка над чорним. Нині в деяких закутинах Европи ще дехто може в істерії балакати про вищість одної раси над другою, але в „дикій" Африці старі правителі найбільшої в світі імперії, Англійці, вважають, що імперією краще правити, спираючися на нову засаду про рівність усіх рас.

НОВА ПУБЛІКАЦІЯ ПРО УКРАЇНУ ІТАЛІЙСЬКОЮ МОВОЮ.

Маленьке видавництво наших великих приятелів Лавра Маінарди і Франч. Таддея не спить, а поволі продовжує освідомлення Італійців щодо української справи. На протязі цього року вийшли вже накладом Маінарди і Таддея чотири книжечки 1. Онацького **„Европейська рівновага та українська проблема"**, 2. Маінарди **„Тарас Шевченко, бард України"** з перекладом деяких його віршів, 3. Франческа Таддеї **„Гетьман Мазепа"**, а отсе — тиждень тому — новий приємний дарунок 4. Енрика Інсабата **„Україна і католицька церква"**. Ця остання це брошура на 30 сторінок, з переглядом взаємовідношень між Україною та католицькою церквою, а також з багатими статистичними даними про Українців католиків у цілому світі.

„Українська справа" — каже автор у перших рядках своєї праці, — все стоїть на порядку денному і вага її є така, що д-р Розенберг, спостережливий співробітник Гітлера, визначив її як „ключ до цілої европейської політики". Але українська проблема, на погляд автора, не вичерпується лише політикою, а поширюється глибоко на полі культурному та духовому, так, що нині існує наприклад дуже важлива **релігійна** українська проблема".

Але перше, ніж підійти до самої релігійної української проблеми, автор спиняється над характеристикою того відмінного духового підложа, що витворило українську релігійну проблему, тих духових ріжниць, що обумовили і зробили конечною боротьбу між московською ортодоксією й українським автокефалізмом, що привів до унії і католицтва. „Мусимо спинитися, — каже автор, — перш за все над **великими ріжницями, що характеризують душу московського народу з одного боку, і душу українського народу, з другого**, — мусимо спинитися над ріжницями в їх культурі, — ріжницями істотними, дуже глибокими. Душа Москаля має в собі всі незгладимі риси Сходу, **кочовничого, пастушого**, вояцького. В ній ми знаходимо вічний неспокій, містицизм, здатний повести до героїзму, і одночасно — фаталізм, який підрізує крила в кожній сильній акції і примушує маси народу обожувати однаково царя чи Леніна. Московський нарід є народом номадом, що ніколи не посідав землі, а коли захотів її посісти, то знайшов її ворожою до себе, вкритою лісами та болотами. Зробившись рабом бояр, він замкнув в своєму серці жаль за давно необмеженою свободою, що був ніби останньою іскоркою мрії, і, заглиблений в тих своїх внутрішніх переживаннях, він не відчув заклику землі, бо його душу виховала туга, отой вічний потяг втекти від занадто жорстокої дійсности…" — „Душа українського народу є цілком відмінна. Це перш за все й особливо є душа народа-хлібороба. Українська чорноземна земля, що зробилася нині землею спустошення й голоду, була до недавна житницею імперії царів і цілої Европи, і видавалася навіть кріпакови справжньою матірю. І саме тому Українець має менш песимістичний світогляд, більш світлий, бо збудований на інстинкті власности і певности запліднення. Залишаючись ближче до землі, він набирає від неї більш мужньої й здорової сили, більш здорового змислу, що вміє відповісти на запити сумління й виправдати життя, а навіть перенятися радістю життя. Контакт з природою, постійна робота над землею, яка його робить присутнім при народженню, розвитку й завмиранню стількох живих сотворінь, цикль продукції, що вимагає від нього передбачливости й визначає, з поняттям власности, почуття обовязку; насолоджування продуктами **власної праці**, що робить його незалежним, — причиняється до того, що його душа є більш ясна, більш оптимістична; причиняються до того, що його серце звикає бути мужнім, бо в постійній боротьбі за все кращу продукцію він звикає **перемагати** і бути певним своїх сил і своїх можливостей. Душа українського народу є чисто арійська душа, без няких монгольських домішок, без усяких азійських спогадів та жалів…"

Перевівши далі відповідне порівняння між московською й українською культурою, письменством, музикою тощо, автор приходить до висновку, що таке відмінне підложе мусіло природно привести до цілком відмінного релігійного життя. Український нарід мусить відчувати Бога й оточуючий світ інакше ніж Москаль. Його релігія мусить бути відмінна. Тому, якщо Москаль закорінюється в ортодоксії ги — як тепер — безбожництві — Українець змагає до витворення власної, добре впорядкованої ерархічної церкви, і в цих своїх змаганнях нерідко звертає свої очи на Захід, до Риму, де знаходить високі зразки церковної організації. Але між Римом і Україною лежить — Польща! Автор спиняється над ріжними епізодами польсько-українських релігійних змагань, виясняє невдачі Берестлитовської унії й остерігає, що дорога до Риму через латинізацію є неможлива, бо „Польща зробила все можливе, щоби утотожнити латинський обряд з польською національністю і вже нераз — для своїж **чисто політичних цілей** — намагалася польонізувати й українізувати західні українські землі, викликаючи повстання Українців, які нераз у цій справі відкликалися навіть до Святого Престолу, де й знаходили потіху…"

Д-р Інсабато є католик, і його книжка написана, розуміється, з католицької точки погляду. Серед Українців величезна більшість належить до православних, і тому не всі погодяться з католицькою тенденцією автора, який хотів би, щоби всі Українці — шляхом повільної пропаганди — перейшли на унію з Римом. Але для нас важне відмітити, що автор в усякому разі постійно намагається розуміти й **українську** точку погляду. Як католик, уважає природним бажати, щоб Українці й усі інші народи прийшли до Святого Престолу. Одночасно з тим вказує, що така розвязка релігійної проблеми причинилась би чимало і для розвязки **національної** української проблеми, бо єднання з Римом — пірвало би остаточні нитки духової залежности від Москви, а східній обряд служив би заборолом від польського латинського імперіялізму.

У всякому разі, як каже автор — „Український нарід чекає світла з Заходу (а не зі Сходу)" і з багатьох прикмет ми можемо думати, що урожай є багатий, і" що жнива вже є на часі, тільки що треба добирати робітників дуже вправних і обережних, щоби жнива не попсовано й урожай не втрачено марно. Більш як ніколи видаються нам актуальними слова папи Бенедикта XV: — „Нації не вмирають. Принижені й пригнічені, вони ледви зносять наложене на них ярмо й передають з покоління в покоління сумний спадок ненависти і пімсти. Чому би нам вже від нині не рахуватися як слід, зі спокійним сумлінням, з правами і справедливими жаданнями народів?!"

Але це питання залишилося без відповіді. І навіть в самому Ватикані ще досі більше рахуються з жаданнями поневолюючих урядів, ніж із жаданнями поневолених народів… Поневолені народи мусять самі про себе думати і самі за себе відповідати. Це є шлях до розвязання нашого національного **державного** питання. Осягнувши свою власну державу — розвяжемо всі інші, тепер такі пекучі питання. Приклад гітлерівців у Німеччині є занадто красномовним прикладом. Поки Гітлер не був при владі, католицькі єпископи виключали його з церкви, а коли він прийшов до влади, Ватикан завязав з ним дуже прихильний конкордат…

Життя вчить…

Але книжку Інсабата треба повитати як дуже цінний вклад в пропаганду української справи за кордоном.

Евген Онацький.

О. Сновида.

ЖИДІВСЬКО-ПОЛЬСЬКА ПРИЯЗНЬ.

В жаргоновім „Гайнті" читаємо: „Українці так зорганізовані, що коли (в боротьбі з українською кооперативою) Жид рішається покинути село, в якім він і родина працювали, намагаються вони випустити його без гроша. Від нього не купується не лише товару, але навіть і того кусника землі, на якім сидів…

„Маємо право прилюдно запитатися провідників українських, як довго вони мовчатимуть? Хай не здається Українцям, що не реагуватимемо на те все, що нам чиниться; хай не думають Українці, що, занято боротьбою з Гітлером, не приймемо боротьби з ними, які нападають на невинних Жидів по українських селах. Не хочемо боротьби, але коли до неї нас змусять, її приймемо. Не гадаємо, що це вийде на добро Українцям"…

В подібнім тоні пише інша преса жидівська, в польській мові („Хвиля", „Наш Пшеглонд" і ін). Звідки цей провокаційний тон? Звідки мають Жиди диктувати хліборобам в **українському селі** (як самі пишуть) — їх відношення до Жидів? Звідки мають змушувати нашого селянина розпиватися горівкою і вчащати до шинку? Звідки мають накликати владу замикати наші кооперативи під глупим претекстом, що там гніздяться „вивротові організації" (так пише **„Хвиля")**. Звідки цей тупет?

Звідти, що Жиди чують за собою протекцію влади. Це лише про людське око доказують Жиди, що вони проти реакції, за демократію і т. і. Прекрасно — коли це їм вигідно — толерують вони диктатуру большевиків і диктатуру в Польщі, тільки не зносять її в Німеччині. Вони за демократію — за всяку — тільки не за українську демократію. В суті річи вони підтримують **усякий режим** — який корисний їм. Ось чому стають вони в обороні санації в Польщі і кличуть її ліквідувати українську коопера-

Цьому фактови мусимо приглянутися ближче. Стоїмо віч-на-віч з фактом жидівсько-польського порозуміння. Давно часи минули, коли „меншости" українські і білоруські, ішли в Річи Посполитій разом в одній лаві з Жидами. Тепер — Жиди ґреміяльно підписуються на позичку народову; тепер Жиди — уникають робити якінебудь прикрости варшавському урядови за границею; тепер Жиди — дуже льояльні в соймі; тепер Жиди — спільно з Поляками виступають в краю і за кордоном проти Німеччини; тепер Жиди ідуть єдиним фронтом з пануючою нацією — на союз з большевиками…

Очевидно, що, даючи режимови санації підтримку „моральну" і політичну, Жиди хочуть компенсації за свою приязнь в области економічній. І ось тут — в першу чергу висувають українську квестію. Наше село, що має вже досить опіки Жидів і посередництва жидівського спекулянта — стає економічно на ноги, закладає кооперативи і стримується від купівлі і пиття горівки. Все це не на руку Жидам і звідси їх гнів. Звідси — отверте накликування уряду дати вже собі раду з тими Українцями: накликування брехнею й доносами в пресі.

Юліян Баранюк.

СПОМИН З 1914 РОКУ

(В Галичині в перших днях вибуху світової війни).

(3)

Вправді цих гармат і полонених ніхто не оглядав, але більшість щиро в те вірила. Потім наспіла друга сензаційна депеша, що російська армія, під проводом ґенерала Рененкампера, котра числила коло пів міліона, зістала зовсім розбита, і що самий ґенерал дістався до неволі, та що Москалі в переполосі відходять у сторону границі.

В іншій депеші донесено, що під Бродами і Равою Руською, австрійські війська скрізь побідили Москалів, що ситуація є досить корисна, і в найближчому часі не буде вже ні одного російського жовніра на нашій землі.

Це було на папери, а що іншого в дійсности. Відголос стрілів ставав чимраз виразніший. Почта, яка ще досі приходила, хоч нерегулярно, не надійшла і ситуація ставала грізніша.

Утеча.

День 26. серпня був погідний, одначе сонце було повите якоюсь густою мракою. Це вже були дими з поблизької битви, яка мала місце коло Красного. День переходив в страху і непевности. Нараз над вечером повстав у місті страшенний крик, зойк і плач Жидів. Люди кинулись до міста, щоби побачити, що діється, і що є причиною того крику і плачу.

В місті, де мешкали Жиди, зчинилося ціле пекло і все, що жило, почало утікати. Причиною втечі було це, що мадярські гузари ґальопом утікали через місто і кричали „Рус! Рус!" Слово „Рус" означає по мадярськи „Москалі" і тому Жиди думали, що Москалі вже десь за містом, і тому почали масово втікати.

В одній хвилі рознеслась по цілому місті вістка, що Москалі надходять, і тому майже всі мешканці з міста і з передмістя почали втікати в сторону Львова.

В одній хвилі всі дороги, які виходили на захід з міста, стали наповнені австрійським військом, яке в переполосі змішалось, як артилерія, кіннота і піхота; і те все втікало перед Москалями на стрімголов.

За військом почалася масова втеча мешканців міста, а особливо Жидів. Наші селяни поскладали деякі річи на вози і почали втікати. Жиди, не маючи коней, позабирали клунки на плечі, а найбільше втікали без нічого.

По дорозі зчинилося ціле пекло. В переполосі люди втікали, в чім могли, лишаючи цілий свій доробок. Тоді були і деякі комічні сцени. Кілька Жидів поскладали перини на якийсь віз і, не маючи коней, тягнули його самі, а Жидівки сиділи на возі та верещали ріжними голосами. По дорозі губились діти і тому скрізь було лише чути крик і плач. Всі цивільні втікачі їхали полевими дорогами, бо головну, шутрову дорогу зайняла втікаюча австрійська армія.

По цілонічній такій утечі опинились ми над раном біля села Чижикова коло Львова. Щойно тут ми могли трохи свобідніше відсапнути і розглянутись у ситуації. Всі Жиди враз з панами подались дальше до Львова, ніде не задержуючись, а селяни розтаборились возами на оболонях і ожидали дальших вістей.

Від ріжних утікачів, які сунулися цілими колюмнами, можна було почути ріжні історії, і то лише про Москалів. Говорили, що Москалі вбивають кождого, кого злапають, не виключаючи жінок і дітей. Жовніри австрійської армії розказували, що козаки дуже жорстокі і вбивають кождого австрійського жовніра, якого злапають. Тому жовніри ще більше боялися тих козаків ніж цивільні люди. Були випадки, що цілі відділи австрійських жовнірів утікали, як побачили кількох козаків. А вже мадярські гузари втікали на сам вид козаків.

З ріжних оповідань цивільні люди знали, що козаки мають списи, є дуже добре узброєні і що у воєнній штуці краще визнаються ніж Австрійці. А що найважніше, що козаки є дуже відважні, і що в кождій битві з Австрійцями виходять завсіди побідниками. Доказом цього було те, що австрійські війська майже по кожному бою з Москалями в неладі відступали. Тому дуже часто кіннота австрійської армії, а головно мадярські гузари, яких було багато, ніяких боїв не зводили; а як появилася козацька стежа, то якнайскорше втікали.

Супроти цього в цивільного населення виробилася дуже зла опінія про боєздатність австрійської армії, а подивляли Москалів і їхню хоробрість. Загально говорено, що малі відділи козаків гонять цілі полки мадярських гузарів, які в переполосі втікають. По части це була правда, бо, будучи ввесь час у відвороті австрійської армії, я мав нагоду про це переконатись.

В такому настрою минув перший, другий і третій день. Ми всі цивільні дальше стояли табором коло Чижикова й ожидали дальших новостей. Деякі відважніші потішали, що австрійські війська виженуть назад Москалів, і ми знову вернемось до своїх опущених сіл і місточок.

В дійсности, де були Москалі, і як далеко від нас, ніхто докладно не знав і тому ніхто навіть не думав вертатися. В ночі було видко на сході великі луни від пожарів. Це вказувало, що Москалі палять села і місточка.

Четвертого дня коло полудня побачив я, що маса цивільних людей, які таборили на пасовиську, біжать до дороги. Прибігши там, я побачив багато людей, як також багато жовнірів, а в сердині були два полонені Москалі. Ці два полонені були окружені вартовими, які не дозволили нікому ближче приступити до полонених, як також заборонено було дещо запитатися полонених. Одначе я якось упхався ближче до них і міг їм приглянутись. Були це два звичайні російські мужики, убрані в темно-зелені мундури і в чоботях, як також добре фізично збудовані і з лиця досить симпатичні. Кожний з присутних, що оглядали цих двох полонених, відчув від першої хвилі, що ці люди не можуть бути такими жорстокими, як нам про них говорено.

І на вид цих двох полонених увесь страх, в якому ми пережили майже кільканацять днів, кудись зчез. Одначе покищо ніхто не думав вертатись, а їхати з військом було дуже небезпечно, з причини частого арештування наших селян.

Витворилася вкінці така ситуація, що цивільні люди замість Москалів, почали більше боятися Мадярів, а це тому, що в околичних селах Мадяри почали дальше вішати наших селян. Також дуже часто провадили під сильною жандармською ескортою в сторону Львова цивільних людей, котрих арештували як російських шпигунів. Скрізь було повно Мадярів і коли злапали якогось селянина в ночі в полі, то той уже більше не оглядав родинної стріхи. Мадяри не розуміли по славянськи, а як схопили якого селянина, то питалися, чи він „рус". Селянин думав, що вони питаються, чи він „русин", і звичайно відповідав, що „русин". Зараз такого арештували і приводили до команди мадярських гузарів, які без переслухання видавали засуд смерти через повішення. Траплялися випадки, що селянин виліз на дах свого дому, або на дерево, бо хотів побачити, що діється в околиці; Мадяри, як його побачили, зараз його вішали за зраду, бо він нібито давав знаки Москалям.

Четвертого дня перед вечором ситуація мабуть дуже погіршилася в некористь Австрійців, бо від полудня ввесь військовий обоз і артилерія подалися в сторону Львова. Ніхто не знав, де знаходиться боєва лінія, як далеко неприятель і чи є ще яке наше військо на переді. Не знали цього і жовніри, які близько нас стояли. Цивільні втікачі вже не надходили, і це був знак, що Москалі вже десь близько нас.

(Далі буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за вересень 1933 року.

НОВИЙ ВІДДІЛ:

Зорганізовано новий відділ, чи... 17, в Ст. Луїс, Мо.

РОЗВЯЗАНИЙ ВІДДІЛ:

Згідно з § 251 і § 421, точка 4, 5, У. Н. Союза, від. 14 суспендований розвязаний. Всім членам видано переступні листи.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 1. Амбіцький Михайло, Барна Теодор, Хомяк Ізидор, Льорчак Олена, Матичак Ева, Матичак Іван, Матичак Марія, Меца Михайло, Нестерик Іван, Нестерик Михайло, Нестерик Володимир, Палчяк Наталка.

В. 2. Горощак Софія, Ґурба Михайло мол., Ґурба Павло, Галькович Марія, Колодій Микола, Голда Іван мол., Гутник Стефан, Лудкевич Стефан, Станчак Іван, Сенкович Василь.

В. 3. Барна Марія, Барна Стефан, Мазурик Марія.

В. 5. Климишин Анна.

В. 16. Бандура Андрій, Бандура Олена, Брега Анна, Кашинська Ірина, Кашинська Анна Евгенія, Кріль Марія.

В. 17. Чура Йосиф, Дмитрик Евгеній, Гайда Петро, Лужицький Михайло, Тиндик Іван мол., Криса Анна.

В. 18. Павук Анна.

В. 20. Барщовська Марія, Фекач Юрій, Кульчицька Колотчак Марія.

В. 21. Білас Марія, Федорович Емілія.

В. 22. Бардак Іван.

В. 24. Боришкевич Богдан, Кудла Катерина, Магун Богдан, Мичаховський Іван, Мичиховський Йосиф, Погранична Марія, Половський Григорій, Стефера Анна, Стефера Іван, Стефера Марія.

В. 29. Гривнак Марія, Гривнак Олена, Гривнак Михайло, Шафран Теодор, Скварла Олена, Вайпа Теодор.

В. 31. Брелік Анна, Брелік Йосиф, Якубів Йосиф, Якубів Стефан, Дзюбан Василь, Кузьо Йосиф, Процак Марія, Томко Катерина, Вовчок Андрій, Вильота Анна.

В. 33. Харовський Іван.

В. 38. Гузиляк Ілько, Гулик Іван.

В. 39. Круль Дмитро, Панчишин Петро, Панчишин Василь.

В. 42. Бродський Михайло, Бродський Микола, Микитин Мирослав.

В. 45. Качмарчик В. Йосиф.

В. 46. Матчак Віктор.

В. 50. Ґедзин Василь, Каршень Анна, Козопас Марія, Зазуля Кароліна, Зазуля Йосиф, Хорощак Катерина, Хорощак Юлія, Ґедзин Марія, Олексин Ілько, Олексин Михайло.

В. 52. Рабець Іван.

В. 53. Малевич Доля Марія, Шпікула Мирослав.

В. 54. Бараник Василь.

В. 56. Антошків Яким, Геляк Еміль, Палюх Олекса, Палюх Анна, Севний Михайло, Вербицький Іван, Яськів Стефан.

В. 58. Бернард Михайло, Гриб Григорій, Чорний Мирон, Ремизовська Наталя, Донавяк Йосиф, Донавяк Михайло мол., Стар Марія.

В. 59. Гольчик Альбертина, Госовський Павло.

В. 61. Д-р Лехман Ф. Йосиф, Миканік Анна, Миканік Іван.

В. 62. Сенів Катерина, Багінський Франко, Черкас Петро, Черкас Володимир, Мельничук Михайло.

В. 63. Бобак Павло, Гоменда Михайло, Гутман Марія, Гутман Софія, Зубик Андрій.

В. 67. Гулій Анна, Керничний Ізидор, Майко Анна, Майко Михайло, Варо Нестор.

В. 69. Шевчук Марія.

В. 70. Конік Петро, Слука Стефан, Вронська Йосифа, Ленич Олена, Ленич Володимир.

В. 74. Мудрак Микола, Мудрак Василь.

В. 75. Коваль Стефан, Чмир Василь, Дворчин Мирослав.

В. 77. Мартиняк Ілько, Головід Катерина, Головід Іван, Яцейко Антоній, Телевяк Йосиф, Телевяк Михайло.

В. 79. о.Уляницький Антін.

В. 81. Бавровський Марцель, Будагача Марія, Семанюк Анна.

В. 85. Петрак Марія, Шляхтянчин Петро.

В. 86. Захаричук Олена.

В. 87. Чехович Володимир, Кін Іван, Кін Марія, Максимик Іван, Машльоник Андрій, Нестор Стефан, Москаль Олена, Гричишин Василь, Ямельський Теодор, Окаль Андрій, Сухина Василь, Стець Михайло, Студенний Іван, Улич Анастасія, Улич Ева, Вайда Пелагія, Кін Лев, Кін Мирослав.

В. 89. Павлюк Олена.

В. 90. Бажан Анна, Лудун Марія, Фего Михайло, Ковалишин Іван, Ковалишин Михайло, Смолок Іван, Височанський Іван, Жолобайлюк Стефан, Лях Василь.

В. 91. Афтанас Петро, Деркач Марія, Думич Анна, Кречовська Розалія, Лапиця Софія, Левицька Марія.

В. 94. Солодка Юлія, Солодка Ольга, Шаран Катерина, Заблоцький Омелян, Кульчицький Іван, Стефанюк Стефан.

В. 95. Зґіба Іван, Зґіба Марія.

В. 96. Грицай Володимир, Лесик Олена.

В. 97. Молодович Стефанія, Сметана Олена.

В. 98. Павук Марія.

В. 99. Кравець Стефанія, Сидорко Петро, Шийка Ілько.

В. 102. Когут Іван, Бобечко Микола, Дутковський Іван, Сенчина Едвард, Щубака Іван.

В. 104. Конікевич Ольга, Миколаїв Стефан, Ридош Анна.

В. 105. Белюх Йосиф, Юрків Іван, Бішко Іван, Стеґельська Катерина, Питляк Марія, Стебельська Марія, Шагала Евгенія, Лопушанська Катерина, Шагала Омелян.

В. 106. Мариняк Йосиф, Мариняк Василь, Сенів Анна, Шкарлат Марія.

В. 108. Бабяк Ольга, Дзят Іван, Фургалес Іван, Інноцента Марія, Малеський Дмитро, Сімонович Йосиф, Віркійовська Кароліна, Віркійовський Йосиф.

В. 109. Волошин Іван, Литвин Еміліян, Мороз Катерина.

В. 112. Еванчук Михайло, Ґерич Павлина, Терлецька Марія, Ґабровська Анна, Коба Анна, Подоляк Катерина, Старинчак Юлія, Войтів Михайло.

В. 114. Дучак Ольга, Гінько Микола, Гінько Софія, Маркович Віктор, Молодечий Іван, Саншук Василь, Пахолець Марія.

В. 116. Доманська Олена.

В. 118. Сарахман Анна, Цвік Михайло.

В. 121. Городницький Мирослав.

В. 123. Дорош Іван, Гусаниця Стефан, Перун Йосиф.

В. 124. Ковній Анна, Драбик Йосиф, Кобасюк Анастасія, Патрайко Іван, Савка Юлія, Зварич Марія.

В. 127. Ґрех Анна, Ґрех Юлія, Ґрех Ольга, Кривчук Олена, Кривчук Іван, Кривчук Йосиф.

В. 130. Солтис Анна, Солтис Ольга, Солтис Михайло.

В. 132. Смолинський Михайло, Сорочак Петро, Кочкодан Розалія, Кочкодан Юлія, Сова Іван, Сова Олена, Білінська Йосифа, Кордійчук Йосиф, Білінська Кароліна, Сова Розалія, Михалевич Михайло, Куницький Стефан.

В. 133. Кіт Ксеня.

В. 135. Мащак Михайло, Тунко Анна, Тунко Юлія, Клим Анна, Цапар Марія.

В. 136. Гаврильчак Іван, Кравчишин Йосиф, Гаврильчак Катерина, Карчмар Анна, Скрабут Анна, Дудиш Теодор, Пшеничка Михайло.

В. 137. Брикса Микола, Дашавська Катерина, Дашавська Анна, Надольна Марія.

В. 142. Ясловський Людвик, Ґлух Стефан.

В. 143. Смерека Йосиф.

В. 146. Мачержак С. Іван, Андрушко Іван.

В. 147. Когут Михайло, Жмінка Іван, Тхорик Марія, Саврук Іван, Барнак Іван, Максимяк Марія, Шабот Анна, Шурин Василь, Малий Іван, Заяць Михайло, Собшак Анна, Вайтович Марія, Лобус Стефан, Лобус Михайло, Шабат Михайло, Когут Ольга, Кадубець Катерина, Тихоліз Анна, Маховська Стефанія, Ґуцайлюк Омелян.

В. 149. Цвайкус Іван мол., Концевич Іван.

В. 155. Будняк Григорій, Процанин Катерина, Ходан Анна, Стутський Григорій, Ваверчак Олена, Балюх Марія, Фетчишин Катерина, Балюх Анастасія, Процанин Марія, Савка Михайло, Дзюбатий Стефан, Стажко Стах, Будняк Варвара.

В. 156. Равлик Василь, Коваль Ольга, Закорчевна Марта.

В. 159. Сеньків Анна.

В. 160. Білоус Катерина, Іванців Анна.

В. 161. Гуцал Анна, Гуцал Ольга, Роман Віктор, Стефанович Емілія Олена, Лесак Марія.

В. 162. Стельмах Стефанія.

В. 163. Федюк Анна, Федюк Михайло.

В. 164. Лило Анна.

В. 165. Канчір Павло, д-р Сіминович Мирослав.

В. 167. Корнова Андрій, Уніско Марія.

В. 168. Паньків Марія, Іванило Катерина, Даньків Михайло, Лопушанська Мілька, Дачишин Катерина, Денис Марія, Денис Йосиф, Вебер Анна, Пацин Катерина.

В. 170. Мушинський Йосиф, Мушинський Михайло, Мелень Йосиф, Качмарек Марія, Савчин Марія.

В. 172. Панасик Марія.

В. 174. Коваль Анна, Коваль Катерина, Коваль Стефан.

В. 175. Пелех Іван, Пелех Омелян Теодор, Бартош Юлія, Білінський Петро.

В. 177. Лучка Стах.

В. 179. Робак Стефанія, Ілечко Катерина, Паращак Анна, Владика Ф. Микола, Тустановський Роман, Волянський Петро, Волянський Павло, Андибур Анастасія, Шпит Анна.

В. 182. Хомяк Марія, Ґришко Анна.

В. 188. Ткач Василь.

В. 191. Гуцко Анна, Джинджириста Параскевія, Джинджиристий Григорій, Бойко Стефан, Базар Тома, Джинджиристий Володимир.

В. 192. Німа Гафія, Бурчицький Йосиф.

В. 200. Ґардецька Марія.

В. 201. Борецький Андрій, Борецький Володимир.

В. 204. Лотоцький Михайло.

В. 206. Пасечняк Петро, Самборська Ольга, Зелененька Ольга, Зелененька Марія.

В. 211. Бабій Михайло, Грицик Василь.

В. 212. Тихоневич Ґеня, Бліщ Анна, Севна Ева, Севна Марія.

В. 213. Кладко Володимир, Ковальський Андрій, Ошуст Мирослав.

В. 217. Дмитрів Текля, Гнилишин Анна, Шеремета Марія.

В. 218. Гарасимів Марія, Ясна Анна, Макар Стефан, Бурий Дмитро, Лабай Михайло, Липка Марія, Стахура Михайло, Волоска Олена.

В. 219. Коритко Іван, Труш Марія.

В. 220. Шкварок Петро, Сахно Іван, Ханас Йосиф, Ковальчик Анна, Сяданко Анна, Сахно Михайло, Гаврилюк Іван, Ковальчик Йосифа.

В. 221. Панчук Марія, Козак Михайло, Пилипів Йосиф, Пилипів Іван, Петришин Ольга, Шпікула Віра, Бас Марія, Курчак Юлія, Кухар Марія, Курчак Катерина, Курчак Йосифа, Лучків Іван, Коць Стефанія.

В. 223. Микулин Марія, Дрозд Іван, Горст Йосиф, Проць Василь.

В. 225. Ґреськів Анна.

В. 226. Ґарбінський Іван, Марущак Стефанія.

В. 227. Джмелик Йосиф, Русняк Ів.

В. 230. Федаш Олена, Яслик Михайло, Яслик Анна, Кріль Іван, Федаш Василь, Лучко Розалія, Лучко Елисавета.

В. 234. Горин Михайло, Кінащук Іван, Ґенеґа Йосиф, Сташків Анна, Заборська Софія.

В. 236. Балянда Катерина, Балянда Іван.

В. 237. Благітка Йосиф, Благітка Володимир, Пісано Анна.

В. 241. Камфонік Анна.

В. 243. Ґрабінська Катерина, Ґрабінський Йосиф, Карплюк Стефанія, Стефаник Володимир.

В. 244. Бончак Михайло.

В. 248. Заплітний Андрій.

В. 252. Багрій Іван, Багрій Анна, Федорів Григорій, Тарновий Володимир.

В. 255. Павелчак Катерина, Кушкевич Марія, Шевчик Йосиф, Шевчик Антоній.

В. 259. Пелех Володимир.

В. 266. Зьобровська Ольга.

В. 269. Петрик Теодор, Петрик Анна.

В. 270. Баран Олена, Баран Параска, Колесник Петро.

В. 271. Чучман Стефан, Жубрицький Микола.

В. 273. Гаврилюк Іван.

В. 274. Ґула Іван, Лопушанський Стефан, Кіхтан Анна, Уштан Марія.

В. 276. Гошиляк Марія, Лях Стефанія, Уштан Григорій, Білик Стефан, Муральчик Іван, Муральчик Анна.

В. 277. Гнатюк Марія, Курко Петро.

В. 278. Головатий Андрій.

В. 288. Крокош Розалія, Підгайний Михайло, Присташ Анна.

В. 289. Гусар Василь.

В. 294. Гоменюк Марія.

В. 295. Гурин Михайло, Богда Марія, Мінько Антоніна.

В. 296. Каліновська Ольга, Динько Андрій, Тулейбич Іван, Пахольчак Стефан, Кілер Антоній, Любчик Марія.

В. 297. Ревак Йосиф, Ревак Петро.

В. 298. Гринкевич Анна, Швед Стефан.

В. 299. Судин Анна, Смерека Василь, Перожак Марія.

В. 300. Ліпка Анна.

В. 301. Гнатишин Василь.

В. 305. Рихальський Йосиф.

В. 306. Береза Іван.

В. 307. Витязь Петро.

В. 308. Лесиґанич Андрій.

В. 312. Фецак Йосиф, Фецак Іван, Овсяник Павлина.

В. 316. Плекан Іван, Петрів Софія, Кучмій Анна, Луців Анна, Плекан Анастасія, Білецький Адам.

В. 319. Лисогуб Катерина.

В. 321. Фука Стах, Куриляк Катерина, Садівська Розалія.

В. 323. Янчишин Марія, Тарнопольський Михайло, Звадук Іванна, Звадук Петро, Левусь Анастасія.

В. 330. Шумлянський Антоній, Шумлянська Марія, Франків Михайло.

В. 334. Задерецький Микола.

В. 336. Матіїшин Стефанія, Сич Стах мол., Семенчук Мелянія.

В. 338. Паньчишин Микола.

В. 339. Сорока Евгенія.

В. 341. Возьний Михайло, Антонишин Стефан, Возьна Павлина.

В. 344. Мотика Текля, Присташ Олена, Резник Олена.

В. 345. Пастушенко Юлія, Рихлей Олена, Семотюк Петро, Крайдуба Михайло, Деделюк Орися, Панчишиц Катерина, Кохан Василь.

В. 347. Лаценко Анна, Холявський Рудольф, Ґлосніцька Катерина.

В. 349. Вітушинський Роман, Ґелета Ксеня, Лісна Марія, Збрик Василь.

В. 350. Бреян Михайло, Креніцка Іванна.

В. 351. Білобрам Маґда, Галькович Василь, Білобрам Володимир, Галькович Анна.

В. 352. Камінський Михайло, Камінський Володимир, Ковалик Ольга.

В. 355. Юркевич Анна, Ганківський Петро, Рак Іван, Занько Катерина.

В. 359. Хміль Катерина, Боднар Катерина, Гладка Олена, Гладкий Григорій, Гладкий Теодор, Височанський Василь, Мирош Теодор, Мирош Микола, Шумило Михайло.

В. 361. Животко Михайло, Хитрик Ксеня, Прийма Григорій, Шевчук Катерина.

В. 363. Балацький Микола, Мішанець Олена.

В. 364. Бих Катерина, Чайка Володимир, Годованський Іван, Юрочко Микола, Цубикайло Анна.

В. 365. Ковач Марія, Огроднік Микола.

В. 367. Бігун Анна, Коломиєць Михайло, Петрів Анна.

В. 369. Борута Михайло, Вересюк Анна, Вересюк Стефан, Мількович Михайло, Періг Михайло, Мацканич Марія, Переганич Дмитро, Сарматюк Володимир.

В. 370. Мельничук Олена, Чабінець Ольга.

В. 371. Пархуць Василь Володимир, Яцента Анна, Олексів Марія, Остаховська Олена, Яцента Олена, Дзюбата Юлія.

В. 374. Катанський Петро.

В. 384. Сирота Андрій, Диневич Михайло, Хома Михайло, Хома Марія.

В. 385. Харчишин Софія.

В. 390. Ґрамошак Григорій, Ґрамошак Анна, Ґичва Денис, Піх Марія.

В. 392. Павлишин Дмитро.

В. 396. Федунок Мирослав, Драпала Софія, Бекиш Анна, Федків Катерина.

В. 401. Кок Амброз, Ламакін Ольга, Ламакін Семко.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 1. Шаршон А. Петро.

В. 2. Голман Іван.

В. 7. Костів Йосафат, Яворський Петро, Яворська Варвара, Федашко Лука.

В. 10. Хмалик Семен, Хвалик Феня.

В. 18. Феленчак Меланія.

В. 25. Козак Ільо, Будник Панько.

В. 27. Безкоровайний Григорій.

В. 50. Ложинський Михайло.

В. 59. Венґринович Володимир, Венґринович Софія.

В. 84. Шурко Іван.

В. 96. Крук Михайло.

В. 97. Ґрубяк Костка, Ґрубяк Михайло.

В. 112. Лешик Катерина.

В. 120. Перон Василь, Перон Анастасія.

В. 122. Заславський Кондрат.

В. 124. Боровецька Катерина, Боровецький Іван, Мелета Анна, Мелета Іван.

В. 126. Кривецький Ілько.

В. 138. Цізман Томко.

В. 140. Пірко Андрій, Тихоневич Гаврило.

В. 142. Дидзик Григорій.

В. 147. Радьо Катерина, Кобінець Михайло, Радьо Михайло, Ґуцайлюк Михайло, Кобінець Олена.

В. 151. Маркович Анна.

В. 170. Стрівка Михайло.

В. 181. Савка Олена, Рикович Йосиф, Рикович Матрона, Ткач Іван, Савка Микола.

В. 183. Дячишин Стефан.

В. 193. Дзюрняк Стефан, Брудний Стах, Виняж Іван, Виняж Марія, Нестор Катерина.

В. 207. Пасечник Стах.

В. 214. Сава Анна.

В. 217. Кучмій Григорій, Онуфрик Андрій.

В. 218. Сорока Анна.

В. 220. Красей Семен.

В. 231. Гоцько Сузанна.

В. 235. Андриць Пазечка, Андриць Михайло.

В. 238. Ґаладзій Микола, Штоґрин Катерина.

В. 239. Вигівний Андрій.

В. 249. Здиняк Катерина.

В. 253. Куртій Анна.

В. 263. Войтович Яків, Метик Михайло, Зарічний Володимир.

В. 276. Крис Катерина, Тер Михайло.

В. 278. Стець Матвій.

В. 292. Коваль Михайло.

В. 295. Шляхетка Катерина.

В. 298. Чернок Іван, Соболевський Павло.

В. 300. Козьоринський Дмитро.

В. 307. Черковий Андрій.

В. 319. Коник Михайло.

В. 320. Стець Франко, Стець Варвара.

В. 324. Граб Марія.

В. 336. Велган Петро.

В. 339. Гоцинець Юрій, Корбілька Михайло.

В. 345. Ковалів Розалія, Ковалів Йосиф, Михальчишин Дмитро, Романчук Іван.

В. 352. Розлуцька Юлія, Розлуцький Михайло.

В. 353. Коць Пилип, Коць Марія.

В. 367. Тимків Іван, Плекан Микола, Чолій Софія, Мельник Микола, Бац... Василь, Жирик Роман, Антонів Дмитро, Чолей Онуфрій, Мостова Ксеня, Мостовий Михайло, Куцій Анастасія, Куцій Василь.

В. 370. Тайсар Михайло, Скольський Михайло, Чухрей Іван.

В. 375. Гривнак Григорій.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 11. о. Волощук Микола мол., Козьобинський Дмитро, Макар Михайло, Макар Розалія.

В. 21. Федорович Анна, Федорович Йосиф.

В. 39. Кіналь Катерина.

В. 91. Левицький Павло.

В. 135. Ялечко Елисавета.

В. 144. Плескун Олекса.

В. 204. Готра Іван.

В. 306. Ясловський Стефан.

В. 371. Бойчук Іван.

ЧИСЛО ЧЛЕНІВ ПЕРЕНЕСЕНЕ ЗІ СТАРОГО ДО НОВОГО РОДУ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відділ:	Членів:	Відділ:	Членів:
1.	1	202.	1
2.	1	204.	2
5.	4	206.	1
10.	2	209.	3
18.	4	213.	5
24.	2	214.	4
28.	2	217.	3
29.	3	218.	1
31.	8	221.	4
33.	1	223.	8
37.	3	226.	3
38.	27	227.	6
41.	1	228.	3
43.	3	229.	9
48.	1	234.	2
50.	13	236.	7
52.	1	237.	5
63.	1	238.	2
66.	1	239.	6
67.	3	241.	2
69.	2	247.	2
70.	2	252.	1
76.	5	255.	9
78.	16	259.	2
80.	2	267.	2
81.	6	270.	22
82.	6	273.	1
86.	4	278.	1
91.	1	280.	4
94.	2	282.	8
96.	1	283.	1
98.	3	287.	1
102.	1	290.	2
103.	1	292.	1
105.	1	294.	3
106.	4	295.	2
112.	3	296.	2
114.	1	298.	1
117.	3	301.	2
130.	2	305.	2
132.	2	310.	1
136.	1	315.	1
139.	1	324.	2
144.	5	330.	4
145.	2	332.	3
146.	2	335.	1
147.	3	336.	2
149.	3	342.	2
155.	8	344.	1
160.	5	350.	12
165.	1	355.	4
168.	5	359.	2
169.	1	361.	5
170.	3	364.	1
173.	5	365.	2
175.	3	367.	6
177.	1	371.	3
179.	1	373.	1
182.	3	374.	1
186.	2	375.	4
193.	2	388.	3
200.	1	396.	1
201.	2	401.	2

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 23. Захаревич Володимир.

В. 96. Крук Михайло.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Мецька Іван.

В. 3. Ґреґа Василь.

В. 80. Букатор Стефан.

В. 11. Ґалюс Анна, Василовський Франко, Василовська Катерина.

В. 22. Заґадська Анна.

В. 23. Іванюк Стефан.

В. 28. Бичко Розалія, Бичко Іван.

В. 29. Стецяч Параска.

В. 31. Процак Ксеня, Липчак Катерина, Майкович Анна, Корстантій Іван, Майкович Олекса, Андрусишин Теодор, Андрусишин Михайло, Процак Іван.

В. 36. Ковальчук Анна.

В. 50. Зазуля Марія, Говард Йосиф.

В. 55. Овсяний Андрій, Бартох Антін, Деркач Іван, Кульчицький Петро.

В. 62. Кропивницький Кароль, Костишак Теодор, Костишак Марія, Мостовий Микола.

В. 65. Дзюґан Анна.

В. 66. Дідоха Теодор.

В. 70. Кривицький Микола, Терещук Варвара.

В. 74. Мундзякевич Антін.

В. 78. Когут Михайло.

В. 82. Пославський Микола.

В. 91. Караман Михайло.

В. 93. Кушнір Іван.

В. 94. Вівчаровський Йосиф, Скренчук Василь, Скренчук Ірина.

В. 104. Бажан Марія, Бажан Яремко.

В. 105. Белюх Кузьма, Лучишин Петро.

В. 109. Мороз Катерина, Мороз Микола.

В. 112. Бревка Ева, Потюк Катерина.

В. 113. Бейтс Е. Йосиф.

В. 123. Плішка Григорій.

В. 127. Самуляк Марта.

В. 135. Жіз Текля, Жіз Стефан, Кокус Мартин.

В. 140. Терлецький Михайло, Терлецький Михайло, Терлецький Іван.

В. 142. Москаль Роман, Габер Володислав.

В. 143. Запотоцький Михайло, Мельничук Лев, Мельничук Анна.

В. 156. Януш Олекса, Купчак Микола, Купчак Катерина, Волощук Евдокія, Гринців Ілько.

В. 183. Ганковський Михайло.

В. 185. Салицький Михайло, Матічак Марія.

В. 186. Сквір Іван, Поступак Стефан, Поточний Іван.

В. 191. Масевич Ірина.

В. 194. Копач Юліян.

В. 196. Литвинюк Юрій, Баричко Василь.

В. 209. Мисяк Йосиф, Мисяк Володимир.

В. 217. Стехня Марія, Плекан Марія, Мазурик Марко, Юган Михайло, Плекан Микола.

В. 219. Якимів Дмитро.

В. 220. Томашевська Анна, Вільчак Анна, Сняданко Іван.

В. 221. Морозович Зиґмонт, Олексій Іван.

В. 234. Мина Дмитро, Мина Пелагія.

В. 235. Теплий Михайло.

В. 237. Ольшевська Павлина, Ольшевський Данило.

В. 241. Дубина Григорій.

В. 242. Любянецький Михайло.

В. 245. Лещук Павло, Музика Анна, Музика Іван.

В. 253. Андрусик Петро.

В. 259. Симендик Микола.

В. 262. Сосенько Акілія.

В. 263. Лобур Михайло, Базалюк Дмитро, Іваницька Розалія, Вороняк Дмитро.

В. 266. Сивик Стефан, Михальчишин Іван, Варшона Яків, Михальчишин Марія, Михальчишин Анна.

В. 268. Гладчук Емілія.

В. 271. Базарницький Стефан.

В. 276. Онуфрик Анастасія, Онуфрик Дамян, Сухий Іван, Столяр Дмитро, Деленко Анна.

В. 280. Яворська Танька, Іванусь Дмитро.

В. 282. Вульчин Стефан.

В. 288. Петрик Пантелемон.

В. 292. Боднар Марія, Федитник Михайло, Кабан Семен.

В. 296. Динко Анна, Динко Іван, Василюк Настуня, Данько Катерина, Василюк Василь.

В. 300. Мичковський Михайло, Дида Петро.

В. 301. Мотлюк Микола, Кошинський Теодор.

В. 303. Смоляк Софія, Полейоська Марія, Мадей Марія, Галь Анна.

В. 304. Ридзик Онуфрій, Котелець Марія, Котелець Іван, Попелюк Андрій.

В. 306. Войчицький Михайло.

В. 307. Карнаух Онисим, Карнаух Анна.

В. 316. Соколовська Марія.

В. 317. Марков Марія, Гуменюк Евдокія.

В. 319. Мацидин Василь.

В. 321. Погожельський Болеслав.

В. 324. Луцик Яким, Зінюк Теодор, Зінюк Анна.

В. 333. Лисів Анна.

В. 341. Хомик Евфрозина, Хомик Дмитро.

В. 359. Ґой Михайло.

В. 360. Ставоровський Михайло.

В. 367. Дорофей Катерина, Дорофей Михайло, Попович Микола, Попович Пелягія.

В. 370. Маланчук Катерина, Маланчук Антін.

В. 372. Криськів Іван.

В. 375. Гаврилко Стефан.

В. 385. Дупей Анна, Шун Михалина, Бородай Йосиф, Валович Микола, Бородай Анастасія, Романюк Стефан, Менюк Анна, Менюк Гілько.

В. 388. Заремба Петронеля.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 80. Химяк Василь.

В. 14. Бартків Петро, Бойда Мокрина, Галущак Василь, Грицяк Онуфрій, Грицяк Евгенія, Яцишин Юлія, Костів Константин, Ковердович Йосиф, Лапій Лена, Лапій Василь, Павелько Антін, Пасіак Анна, Речук Йосиф, Супер Анна, Супер Стелла, Турський Михайло, Жирій Микола, Костів Катерина, Бродин Михайло, Довган Іван, Довган Анна, Фаліоса Фрозина, Федорович Іван, Ґонтарюк Іван, Ґонтарюк Марія, Галунка Йосиф, Хміль Іван, Костинюк Дмитро, Лесняк Андрій, Лукенюк Вісаріон, Новаковський Василь, Одайський Олекса, Пилипишин Андрій, Рудницький Дмитро, Рубанець Марія, Супер Марія, Супер Гнат, Тисаровська Настя, Ґрекуляк Олена, Кондрацький Олекса, Паламарюк Микола, Токарус Андрій, Ткачук Спіридіон, Сітницький Мирон, Івасько Ірина, Федорків Ілько, Строцський Теодор, Сломінський Франко, Семчук Микола, Кушнірюк Розалія, Костів Олена, Пшеничняк Василь, Равлюк Йосиф.

В. 133. Іванський Андрій.

В. 142. Ясловський Стефан.

В. 227. Ялечко Елисавета.

В. 229. Федорович Анна, Федорович Йосиф.

В. 262. Мазепа Юстина.

В. 266. Серединська Пелягія.

В. 300. Макар Михайло, Макар Розалія, Козьоринський Дмитро.

В. 341. Васюник Онуфрій, Щирадловський Іван.

В. 370. Бойчук Іван.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС.

В. 23. Захаревич Володимир.

В. 96. Крук Михайло.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 98. Онісик Стефан, Онисик Петро.

В. 307. Витязь Михайло.

В. 349. Вітушинська Павлина.

В. 382. Кучнер Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ЗІ ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 85. Сторошко Іван.

В. 102. Карабин Емілія.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 2. Рабор Андрій.

В. 12. Русинько Теодор.

В. 283. Зелеховський Адам.

В. 336. Кухаришин Микола, Заремба Петро.

В. 338. Гладиш Семен.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початко вересня 1933 р. було в У. Н. Союзі повнолітних членів	19,753
В місяци вересні 1933 р. принято нових	665
В місяци вересні 1933 р. принято наново	108
В місяци вересні 1933 р. принято з переступними листами	13
В місяци вересні 1933 р. принято з інших кляс	2
В місяци вересні 1933 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	420
Разом	20,961
В місяци вересні 1933 р. суспендовано	179
В імсяци вересні 1933 відійшли з переступними листами	69
В імсяци вересні 1933 відійшли до інших кляс обезпечення	3
В місяци вересні 1933 р. перенесено зі старого до нового роду обезпечення	420
В імсяци вересні 1933 відійшли на безплатне продовження	6
В імсяци вересні 1933 відійшли зі зворотом в готівці	2
В місяци вересні 1933 померли	6
Разом	685
З кінцем вересня 1933 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	20,276

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В клясі Д.	на $ 100	8
В клясі А.	на $ 250	203
В клясі А.А.	на $ 500	3,091
В клясі В.	на $ 750	428
В клясі С.	на $1000	6,703
В клясі В.В.	на $1500	146
В клясі С.С.	на $2000	46

НОВІ РОДИ.

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В клясі О- 500	на $ 500	170
В клясі О-1000	на $1000	199
В клясі О-1500	на $1500	3
В клясі О-2000	на $2000	3
В клясі О-2500	на $2500	—
В клясі О-3000	на $3000	—

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	141
В клясі Р-1000	на $1000	202
В клясі Р-1500	на $1500	5
В клясі Р-2000	на $2000	4
В клясі Р-2500	на $2500	—
В клясі Р-3000	на $3000	—

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	192
В клясі Е-1000	на $1000	97
В клясі Е-1500	на $1500	3
В клясі Е-2000	на $2000	1
В клясі Е-2500	на $2500	—
В клясі Е-3000	на $3000	—

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ НОВИХ ЧЛЕНІВ

В клясі W- 500	на $ 500	93
В клясі W-1000	на $1000	947
В клясі W-2000	на $2000	1

НОВЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ НА ЦІЛЕ ЖИТТЯ ДЛЯ ДАВНИХ ЧЛЕНІВ.

В клясі Т- 250	на $ 250	112
В клясі Т- 500	на $ 500	1,992
В клясі Т- 750	на $ 750	339
В клясі Т-1000	на $1000	4,991
В клясі Т-1500	на $1500	122
В клясі Т-2000	на $2000	34
	Разом	20,276

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 11. Козьоринський Стефан.

В. 43. Городицька Віра, Городицька Анна, Городицька Елисавета.

В. 48. Шипула Іванна, Шипула Іван мол.

В. 62. Сеньків Дмитро, Сеньків Василь.

В. 80. Колодзій Антін, Колодзій Едвард.

В. 85. Процько Маґдалена, Латанишен Анна, Латанишен Йосиф.

В. 135. Клим Теодор.

В. 150. Соколовська Олена.

В. 164. Данило Катерина, Урилич Катерина.

В. 209. Лукашкевич Фльора.

В. 221. Козак Михалина, Кордук Олена, Поляк Віктор, Кордук Теодор.

В. 227. Чеканик Михайло, Чеканик Федор.

В. 276. Роман Ольга.

В. 292. Шкільник Іван Б.

В. 297. Магник Софія.

В. 336. Сич Лидя, Сич Олена, Сич Михайло.

В. 359. Гладка Наталія, Гладка Стефанія, Гладкий Константин.

В. 363. Скробач Константина.

В. 371. Клюць Олена, Пархуць Михайло.

В. 383. Клюць Володимир.

В. 388. Дмитрик Михайло О., Баран Михайло.

В. 390. Піх Роман, Піх Емілія, Ґрамошак Йосиф, Панчишин Василь, Піх Юрій, Піх Володимир, Каламін Володимир.

В. 392. Павлишин Ірина.

(Продовження на стор. 4-тій).

(Докінчення зі стор. 3-тої).

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 13. Футулуйчук Марія, Футулуйчук Стефан, Футулуйчук Анна.
В. 50. Вітковський Владек, Вітковський Стефан, Вітковський Йосиф.
В. 59. Венґринович Марія, Венґринович Михайло.
В. 97. Ґрубяк Анна, Ґрубяк Франка.
В. 100. Клиса Іван, Клиса Михайло.
В. 116. Ткач Андрій.
В. 142. Дидзик Дмитро.
В. 175. Білінський Петро.
В. 207. Костюк Михайло, Костюк Йосиф, Пасічник Марія.
В. 234. Скоренька Анна, Скоренька Юлія.
В. 235. Проць Василь.
В. 266. Федишин Марія.
В. 273. Дравущак Андрій, Дравущак Іван, Дравущак Григорій.
В. 276. Шведюк Микола, Надзяк Павло, Шведюк Олена, Прокопович Дмитро, Марковський Іван, Лисийко Анна, Лисийко Василь, Лисийко Катерина, Лисийко Теодор, Крис Текля.
В. 278. Стець Катерина, Стець Марія, Стець Анна, Стець Іван, Стець Михайло, Стець Йосиф.
В. 307. Витязь Петро.
В. 333. Леськів Анна.
В. 338. Маґаць Михайло, Маґаць Катерина, Маґаць Юрій.
В. 352. Окунський Петро.
В. 388. Коваль Мирослав, Коваль Ярослав.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 21. Федорович Марія, Федорович Мелянія, Федорович Володимир.
В. 39. Кіналь Марія.
В. 151. Михайлишин Михайло, Михалишин Анна, Михалишин Евгенія.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 112. Петель Софія, Петель Катерина.
В. 383. Пухта Михалина, Пухта Йосиф.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Мельник Володимир.
В. 13. Савюк Ольга.
В. 23. Іванюк Петро.
В. 29. Мандзяк Микола, Мандзяк Данило.
В. 31. Майкович Анастасія, Мостич Ева, Майкович Катерина,, Майкович Михайло, Андрусишин Анна, Майкович Марія, Майкович Анна.
В. 36. Онуфрик Катерина, Онуфрик Іван.
В. 55. Кульчицька Ольга, Бартох Антонина, Бартих Франко, Бартох Павло.
В. 59. Бойко Іван.
В. 62. Костишак Михайло, Костишак Петро.
В. 65. Процак Іван.
В. 73. Сьвідер Олекса.
В. 91. Караман Володимир, Караман Евгенія, Караман Михайло.
В. 94. Скренчук Андрій, Скренчук Михайло, Вівчаровський Володимир, Вівчаровська Тереса, Танаськів Ольга.
В. 127. Самуляк Стелла.
В. 137. Брикса Анна.
В. 147. Кубач Йосифа.
В. 156. Єдинак Олена, Мусяль Іван.
В. 206. Ґуловач Михайло, Ґуловач Тимко.
В. 209. Пливак Ґеновефа.
В. 217. Плекан Іван, Плекан Данило, Плекан Василь, Плекан Параска, Плекан Анна.
В. 220. Ковальчик Олекса, Ковальчик Михайло, Дзендзеляк Франка, Дзендзеляк Марія.
В. 221. Драй Марія, Шайда Михайло, Шайда Анна, Шайда Катерина.
В. 227. Медвідь Сузанна.
В. 253. Андрусик Михайло, Андрусик Стефан.
В. 270. Люта Марія.
В. 273. Боднар Іван, Ярощак Юлія, Ярощак Петро, Ярощак Михайло, Маряк Розалія, Маряк Марія, Ярощак Розалія, Маряк Софія, Ярощак Дмитро, Маряк Петро.
В. 276. Деленько Михайло, Деленько Олена, Деленько Марія.
В. 280. Іванусь Олег.
В. 318. Майорик Іван.
В. 324. Луцик Анна, Луцик Йосиф.
В. 332. Бриґіда Анна.
В. 341. Ґермак Михайло, Ґермак Анна, Ґермак Марія.
В. 342. Цап Іван, Цап Володимир.
В. 345. Кузик Мирослав.
В. 375. Гаврилко Микола Гаврилко Іван Гаврилко Володимир.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ.

В. 14. Лесняк Андрій, Довган Михайло, Рубанець Ольга, Костів Анастасія, Костів Анна, Ковердович Валерія.
В. 121. Іванців Ольга.
В. 147. Михалишин Михайло, Михалишин Анна, Михалишин Евгенія.
В. 229. Федорови Марія, Федорович Мелянія, Федорович Володимир.
В. 341. Васюник Іван, Щирадловський Станислав.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 383. Пухта Михалина, Пухта Йосиф.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 1. Хомяк Ізидор, Барна Теодор, Полиняк Наталка, Амбіцький Михайло, Матичак Марія, Матичак Ева, Меца Михайло, Нестерик Іван, Льорчак Олена, Нестерик Михайло, Нестерик Володимир, Матичак Іван.
В. 2. Горощак Софія, Колодій Микола, Галькович Марія, Гутник Стефан, Людкевич Стефан, Ґурба Павло, Голда Іван мол., Станчак Іван, Сенькович Василь.
В. 3. Барна Марія, Барна Стефан, Мазурик Марія.
В. 5. Климишин Анна.
В. 16. Кріль Марія, Бандура Олена, Кашинська Ірина, Бреґа Анна, Бандура Андрій, Кашинська Анна.
В. 18. Павук Анна.
В. 20. Фекач Григорій, Бращовська Марія, Колотчак Кульчицька Марія.
В. 21. Білас Марія, Федорович Мелянія.
В. 22. Бардак Іван.
В. 24. Михаковський Іван, Мичих овський Йосиф, Семко Анна, Семко Марія, Погранична Марія, Семко Іван, Боришкевич Богдан, Полавський Григорій, Маґун Богдан, Кудла Катерина.
В. 29. Шкварла Олена, Гривнак Марія, Гривнак Олена, Гривнак Михайло, Вайпа Теодор, Шафран Теодор.
В. 31. Вовчак Андрій, Процак Марія, Кузьо Йосиф, Дзюбан Василь, Брелик Йосиф, Брелик Анна, Якубів Стефан, Томко Катерина, Якубів Йосиф, Вельота Анна.
В. 33. Харовський Іван.
В. 38. Ґузиляк Ілько, Гулик Іван.
В. 39. Круль Дмитро, Панчишин Петро, Панчишин Василь.
В. 42. Микитин Мирослав, Броцький Михайло, Броцький Микола.
В. 45. Качмарчик Володимир.
В. 46. Матчак Віктор.
В. 50. Ґедзин Василь, Ґедзин Марія, Хорощак Катерина, Хорощак Юлія, Зазуля Каролина, Зазуля Йосиф, Олексин Михайло, Олексин Ілько, Козопас Марія, Каршень Анна.
В. 52. Рабець Іван.
В. 53. Малевич Доля Марія, Шпікула Мирослав.
В. 54. Бараник Василь.
В. 56. Палюх Олекса, Палюх Анна, Яськів Стефан, Вербицький Іван, Антошків Яким, Геляк Омелян, Севний Михайло.
В. 58. Стар Марія, Чорний Мирон.
В. 59. Польчик Альберта, Гошовський Павло.
В. 61. Миканик Іван, Миканик Анна.
В. 62. Баґінський Франко, Черкас Петро, Черкас Володимир, Мельничук Михайло.
В. 63. Бобак Павло, Зубик Андрій, Гутман Марія, Гутман Софія, Гуменда Михайло.
В. 67. Майко Михайло, Керничний Ізидор, Майко Анна, Вавро Нестор, Гузей Анна.
В. 69. Шевчук Марія.
В. 70. Коник Петро, Коник Йосифа, Слука Стефан, Ленич Олена, Ленич Володимир.
В. 74. Мудрак Микола, Мудрак Василь.
В. 75. Коваль Стефан, Дворчин Мирослав.
В. 77. Головід Катерина, Яцейко Антоній, Головід Іван, Телевяк Йосиф, Телевяк Михайло.
В. 81. Баворовський Марцель, Будагази Марія, Семанюк Анна.
В. 85. Шляхтянчин Петро, Пстрак Марія.
В. 86. Захарійчук Олена.
В. 87. Вайда Пелягія, Ямельський Теодор, Грицишин Василь, Студений Іван, Окаль Андрій, Стець Михайло, Максимик Іван, Кін Мирослав, Удич Анастасія, Кін Марія, Сухина Василь, Нестор Стефан, Масляник Андрій, Кін Іван, Чехович Володимир, Москаль Олена, Удич Ева, Кін Лев.
В. 89. Палюк Олена.
В. 90. Лях Василь, Жолобайлюк Стефан, Височанський Іван, Ковалишин Іван, Феґо Михайло, Бажан Анна, Дудун Марія, Смоляк Іван, Ковалишин Михайло.
В. 91. Афтанас Петро, Лапиця Софія, Левицька Марія, Кричевська Розалія, Диркач Марія, Думич Анна.
В. 94. Шаран Катерина, Заблоцький Омелян, Стефанюк Стефан, Кульчицький Іван, Солодка Юлія, Солодка Ольга.
В. 95. Зґіба Марія, Зґіба Іван.
В. 96. Лесик Олена, Грицай Володимир.
В. 97. Сметана Олена.
В. 98. Павук Марія.
В. 99. Кравець Стефанія, Шийка Ілько, Сидорко Петро.
В. 102. Щубака Іван, Бобечко Микола, Сенчина Едвард, Дутковський Іван.
В. 104. Коникевич Ольга, Миколаїв Стефа, Рейдас Анна.
В. 105. Бішко Іван, Лопушанська Катерина, Шаґала Евгенія, Белюх Йосиф, Питляк Марія, Стебельська Марія, Шаґала Омелян.
В. 106. Сенів Анна, Мариняк Василь, Шкарлат Марія, Мариняк Йосиф.
В. 108. Шиманович Йосиф, Малецький Дмитро, Фурґалич Іван, Віркійовська Каролина, Дзяд Іван, Бабяк Ольга, Віркійовський Йосиф, Дзяд Марія.
В. 109. Волошин Іван, Литвин Омелян, Мороз Катерина.
В. 112. Войтів Михайло, Ґарбінська Анна, Старичак Юлія, Коба Анна, Подоляк Катерина, Іванчук Михайло, Ґерич Павлина, Терлецька Марія.
В. 114. Пахолець Марія, Дучак Ольга, Гінько Софія, Гінько Микола, Молодечний Іван, Сеньчук Василь, Маркович Віктор.
В. 116. Думанська Олена.
В. 118. Сарахман Анна, Цьвік Михайло.
В. 121. Городницький Мирослав.
В. 123. Гусиниця Стефан, Дорош Іван, Перун Йосиф.
В. 124. Зварич Марія, Дарбик Йосиф, Патрайко Іван, Савка Юлія, Кобасюк Анастасія, Кавній Анна.
В. 127. Ґрех Юлія, Кривчук Олена, Кривчук Іван, Ґрех Анна, Кривчук Йосиф, Ґрех Ольга.
В. 130. Солтис Анна, Тимців Маґдалина, Солтис Михайло.
В. 132. Куницький Стефан, Сова Олена, Михалевич Михайло, Сова Іван, Кочкодан Юлія, Сорочик Петро, Ґордійчук Йосиф, Білінська Йосифа, Смолинський Михайло, Сова Розалія, Білінська Каролина, Кочкодан Розалія.
В. 133. Кіт Ксеня.
В. 135. Тунко Анна, Мащак Михайло, Клим Анна, Тунко Юлія, Цапар Марія.
В. 136. Пшеничка Дмитро, Пшеничка Михайло, Скрабут Анна, Кравчишин Йосиф, Качмар Анна, Гаврильчак Іван, Гаврильчак Катерина, Дудус Теодор.
В. 137. Надольна Марія, Брикса Микола, Дешевська Анна, Дешевська Катерина, Стойкевич Анна.
В. 142. Ясловський Людвик, Ґлух Стефан.
В. 143. Смереко Йосиф.
В. 146. Яндрушко Іван.
В. 147. Жмінка Іван, Когут Михайло, Когут Ольга, Шабат Анна, Шурон Василь, Маховська Стефанія, Кадубець Катерина, Тхорик Марія, Малий Іван, Саврук Іван, Барнак Іван, Маяць Михайло, Лобас Михайло, Шабат Михайло, Войтович Марія, Собчак Анна, Максимяк Марія, Гуцайлюк Омелян, Тихоліз Анна, Лобас Стефан.
В. 149. Концович Іван, Цвайкус Іван.
В. 155. Будняк Варвара, Будняк Григорій, Федчишин Катерина, Ходан Анна, Процанин Марія, Балюх Марія, Сташків Стах, Дзюбатий Стефан, Щуцький Григорій, Ваверчак Олена, Балюх Анастасія, Савка Михайло.
В. 156. Закорчена Марта, Коваль Ольга, Равлик Василь.
В. 159. Сеньків Анна.
В. 160. Іванців Анна, Білоус Катерина.
В. 161. Роман Віктор, Гуцаль Ольга, Гуцаль Анна, Лесак Марія, Стефанович Олена Емілія.
В. 162. Стельмах Стефанія.
В. 163. Федюк Анна, Федюк Михайло.
В. 164. Лило Анна.
В. 167. Уніско Марія, Корнова Андрій.
В. 168. Лопушанська Мілька, Денис Йосиф, Ґалата Анна, Денис Марія, Пащин Катерина, Дачишин Катерина, Іванило Катерина, Паньків Марія, Даньків Михайло.
В. 170. Савчин Анна, Качмарик Марія, Мушинський Йосиф, Мушинський Михайло, Мелень Йосиф.
В. 172. Панасик Марія.
В. 174. Коваль Анна, Коваль Стефан, Коваль Катерина.
В. 175. Білінський Петро, Бартош Юлія, Пелех Теодор Омелян, Пелех Іван.
В. 177. Лучка Стах.
В. 179. Робак Стефанія, Ілечко Катерина, Шпик Анна, Андибур Анастасія, Волянський Петро, Паращак Анна, Волянський Павло, Владика Микола, Тустановський Роман.
В. 182. Гришко Анна, Хомяк Марія.
В. 188. Ткач Василь.
В. 191. Бойко Стефан, Джинджиристий Григорій, Джинджиристий Володимир, Гучко Анна, Джинджириста Параскевія, Базар Тома.
В. 192. Бурчицький Йосиф, Німа Агафія.
В. 200. Ґардецька Катерина.
В. 201. Борецький Володимир, Борецький Андрій.
В. 204. Лотоцький Михайло.
В. 206. Зелененька Марія, Зелененька Ольга, Самборська Ольга, Пасечняк Петро.
В. 211. Бабій Михайло, Грицик Василь.
В. 212. Тихоневич Ґеня, Севна Марія, Севна Ева, Бліщ Анна.
В. 213. Ковальський Андрій, Кладко Володимир, Ошуст Мирослав.
В. 217. Дмитрів Текля, Шеремета Марія, Гнилишин Анна.
В. 218. Гарасимів Марія, Стахура Михайло, Макар Стефан, Лабай Михайло, Липка Марія, Воловська Олена, Ясна Анна, Бурий Дмитро.
В. 219. Коритко Іван, Труш Марія.
В. 220. Сахно Михайло, Сахно Іван, Сняданко Анна, Шкварок Петро, Гаврилюк Іван, Ковальчик Анна, Ковальчик Йосифа, Ханас Йосиф.
В. 221. Пилипів Іван, Панчук Марія, Лучків Іван, Коц Стефанія, Пилипів Йосиф, Петришин Ольга, Бас Марія, Курчак Катерина, Курчак Юлія, Курчак Йосифа, Шпікула Віра, Кухар Марія.
В. 223. Потичко Петро, Маліборський Микола, Дрозд Іван, Микулин Марія, Проць Василь.
В. 225. Ґреськів Анна.
В. 226. Ґарбінський Іван, Марущак Стефанія.
В. 227. Джмелик Йосиф, Рушняк Іван.
В. 230. Лучко Розалія, Лучко Елисавета, Яслик Анна, Кріль Іван, Яслик Михайло, Федаш Василь, Федаш Олена.
В. 234. Заборська Теодосія, Ґенеґа Йосиф, Кінащук Іван, Сташко Анна.
В. 236. Банлянда Іван, Балянда Катерина.
9. 237. Блаґітка Йосиф, Блаґітка Володимир, Атлан Анна.
В. 241. Камфоник Анна.
В. 243. Ґрабінський Йосиф, Стефанюк Володимир, Ґрабінська Катерина, Карплюк Стефанія.
В. 244. Бончак Михайло.
В. 248. Заплітний Андрій.
В. 252. Багрій Іван, Тарновий Володимир, Багрій Анна, Федорів Григорій.
В. 255. Шевчик Антоній, Шевчик Йосиф, Кушкевич Марія, Павучак Катерина.
В. 269. Петрик Теодор, Петрик Анна.
В. 270. Баран Олена, Колесник Петро, Баран Параска.
В. 271. Жубрицький Микола, Чучман Стефан.
В. 273. Гаврилюк Іван.
В. 274. Ґула Іван, Лопущанський Стефан, Кіхтан Анна.
В. 276. Білик Стефан, Гошилик Марія, Муральчик Анна, Муральчик Іван, Уштан Марія, Лех Стефанія, Уштан Григорій.
В. 277. Курко Петро, Гнатюк Марія.
В. 278. Головатий Андрій.
В. 288. Підгайний Михайло, Присташ Анна, Крокош Розалія.
В. 289. Гузар Василь.
В. 294. Гуменюк Марія.
В. 295. Мінько Антоніна, Боґда Марія, Гурин Михайло.
В. 296. Тулейбич Іван, Каліновська Ольга, Кілер Антоній, Любчик Марія, Пахольчак Стефан, Динько Андрій.
В. 298. Гринкевич Анна, Швед Стефан.
В. 299. Перожак Марія, Смерека Василь, Судин Анна.
В. 300. Ліпка Анна.
В. 301. Гнатишин Василь.
В. 305. Рихальський Йосиф.
В. 306. Береза Іван.
В. 307. Витязь Петро.
В. 308. Лисиґанич Андрій.
В. 312. Овсяна Павлина, Фецак Йосиф, Фецак Іван.
В. 316. Плекан Іван, Плекан Анастасія, Кучмій Анна, Біяницький Адам, Петрів Софія, Луців Анна.
В. 321. Садівська Розалія, Фука Стах, Куриляк Катерина.
В. 323. Тарнопольський Михайло, Звадюк Ґеня, Звадюк Петро, Янчишин Марія, Левусь Анастасія.
В. 330. Франків Михайло.
В. 336. Сич Стах, Матіїшин Стефанія, Семенчук Мелянія.
В. 338. Паньчишин Микола.
В. 339. Сорока Евгенія.
В. 341. Возьна Павлина, Возьний Михайло, Антонишин Стефан.
В. 344. Резнік Олена, Мотика Текля, Присташ Олена.
В. 345. Деделюк Орися, Паньчишин Катерина, Кочан Василь, Крайдуба Михайло, Сематюк Петро.
В. 347. Ґлосніцька Катерина, Влаценко Анна, Холявський Рудольф.
В. 349. Вітушинський Роман, Збрик Василь, Лісна Марія, Ґелета Ксеня.
В. 350. Креніцька Іванна, Бреян Михайло.
В. 351. Галькович Анна, Галькович Василь, Білобрам Володимир, Білобрам Маґда.
В. 352. Ковалик Ольга, Камінський Михайло, Камінський Володимир.
В. 355. Ганківський Петро, Рак Іван, Занько Катерина, Юркевич Анна.
В. 359. Шумило Михайло, Мирош Микола, Мирош Теодор, Височанський Василь.
В. 361. Животко Михайло, Шевчук Катерина.
В. 363. Балацький Микола, Мішанець Олена.
В. 364. Чайка Володимир, Цубикайло Анна, Годованський Іван, Юрочко Микола, Биць Катерина.
В. 365. Орґодник Микола, Ковач Марія.
В. 367. Петрів Анна, Коломиєць Михайло, Біґун Анна.
В. 369. Борута Михайло, Періг Михайло, Вересюк Анна, Вересюк Стефан, Героганич Дмитро, Пастух Розалія, Сарматюк Володимир, Мількович Михайло, Маціканич Марія.
В. 370. Мельничук Олена, Хабінець Ольга.
В. 371. Яцента Олена, Олексів Марія, Яцента Анна, Остаховська Олена, Дзюбата Юлія.
В. 384. Хома Михайло, Диневич Михайло, Хома Марія, Сирота Андрій.
В. 385. Харчишин Софія.
В. 392. Павлишин Дмитро.
В. 396. Драпала Софія, Федунок Мирослав, Федків Катерина, Бекиш Анна.
В. 401. Ламакін Ольга, Ламакін Семко, Кок Амброз.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

В. 276. Суха Дорка, Суха Марта.
В. 367. Мостовий Іван.

ДІТИ ПОМЕРШІ:

В. 90. Шарич Стефан.
В. 142. Мамчак Омелян.
В. 181. Ясінчук Іван.
В. 220. Блідий Володимир.
В. 336. Степаник Е. Станислав.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початко вересня 1933 р. було в У. Н. С. дітей членів	10,846
В місяци вересні 1933 р. принято нових	47
В місяци вересні 1933 р. принято наново	50
В місяци вересні 1933 р. принято з переступними листами	7
В місяци вересні 1933 р. принято з інших кляс	4
Разом	10,954
В місяци вересні 1933 р. суспендовано	83
В імсяци вересні 1933 відійшли з переступними листами	15
В імсяци вересні 1933 відійшли до старших членів У. Н. С.	617
В імсяци вересні 1933 відійшли на безплатне продовження	3
В мсіяци вересні 1933 відійшли до інших кляс	2
В місяци вересні 1933 померли	5
Разом	725
З кінцем вересня 1933 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	10,229

ЗІСТАВЛЕННЯ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	8,841
В клясі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	1,388
Разом	10,229
З кінцем вересня 1933 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	30,505

УВАГА

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць вересень 1933 р. як суспендовані або виключені за неплачення місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (жовтня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділовних урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця жовтня 1933 року, то в листопаді 1933 мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци вересні 1933 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци жовтні 1933 р., бо на другий місяць, то є листопаді 1933 стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

Дано в Джерзи Сіти, Н. Дж., дня 18-го вересня 1933.

Д. Галичин, гол. рек. секр.

ПРОГРАМА „ЛЕҐІОНУ МЛОДИХ" В УКРАЇНСЬКІЙ СПРАВІ.

Дня 3. вересня ц. р. відбувся в Луцьку під протекторатом воєводи Юзефського другий загальний зїзд „Леґіону Млодих", на якому ухвалено між іншим резолюцію, в котрій зїзд „заявляється за найтіснійше звязання з державою найчисленнішої національної меншини — Українців, узалежнюючи всяку поміч і державну опіку від виконання основного обовязку — вірности для спільної републики" і щоби затерти „евентуальну відразу або упередження", зїзд взиває членів до „якнайглибшого пізнання українського питання в Польщі і за кордоном та навязання або поширення контакту й евентуальної співпраці з орґанізаціями, інституціями і тими одиницями з українського громадянства, що стоять на ґрунті польської державности".

Так звучить програма „Леґіону Млодих" в українській справі. Як звучить практика — під тим самим протекторатом — це „цо іннеґо".

ТРАҐЕДІЯ ЗРЕДУКОВАНОЇ.

На головнім двірці у Львові вимовили службу вдові Катерині Левандовській, матері 3 дітей, що чистила шиби вагонів. Коли вона читала вимову, тріснуло їй серце.

ЛЮБОВ І РЕВОЛЬВЕР.

Улицями Букарешту походжала собі молода пара: ученик військової школи Міґай Ґ. Анґелеску й учениця промислової школи Марія Ністор. Військовий ученик хотів показати своїй дівчині, як функціонує револьвер. Не хотячи, вистрілив і ранив тяжко дівчину. Щоби вона не мучилася, хлопець стрілив до неї ще тричі й потім один раз собі в голову. Збіглися люди. Дівчина прийшла на кілька хвиль до себе й сказала, що хлопець не винен, то сталося нещастя. Хлопець лише легко ранений.

В КОЖДІЙ УКРАЇНСЬКІЙ ХАТІ ПОВИНЕН ЗНАХОДИТИСЯ ЧАСОПИС „СВОБОДА".

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

СТРАШНИЙ ТАРЗАН. (75)

Тарзан уже не мав куди втікати. За ним була вода ставу, а спереду на нього гнав з громотом грому мерзенний гриф. Його величезне тіло вже звисло над Тарзаном, як Тарзан кинувся й пірнув у темні води. Це був мабуть останній відрух його інстинкту самозахування, а проявився він в останній уже момент. Вода над ним закрилася, лишаючи лише фильки, де пропав Тарзан.

У своїй вязниці в святині ґрифа лейді Ґрейсток станула перед хиткими очима жерця Алюра. Він прийшов по неї серед нічної пітьми, рішений зробити з неї жрекиню Палюльдону, саж король Котан загорне її для себе. Хоч надія її вже покинула, вона гордо відкинула пропозицію Людона. Як він хотів її діткнутись, вона крикнула: „Одно з нас скорше умре, заки ви добетеся свого наміру". На це Людон, тепер уже близько неї, усміхнувся з кпинами, певний своєї добичі.

Як він простягнув руку, щось звалилося через закратоване вікно й людська постать влетіла в кімнату. Показалася голова, завинена в шкіру, з якої були зроблені завіси коло вікна, котрі постать пірвала в упадку з собою. Дівчина побачила на лиці жерця здивування й страх. Потім вона побачила, як жрець кинувся вперед та потягнув за шнурок, звисаючий із завішеної до повалі лямпи. Вмить між них упав параван, котрий їх розділив на дві групи, лишаючи її й жерця по одній стороні разом з лямпою.

За стіною вона чула слабо голос, але не могла зрозуміти слів, ні пізнати, чий це голос. Потім Людон потягнув за ще один шнурок та ждав, неначе вичікуючи на щось. Хвилю пізніше він усміхнувся та ще одним рухом підняв стіну догори. Вона побачила в долівці отвір, у котрий Людон кричав якусь погрозу. Опісля Людон закрив отвір і пустився до неї, як лютий звір. „Тепер, моя красавице", говорив він, але в одну мить з його уст вирвався зовсім інший оклик.